

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-579/22

ClientEarth AISBL

v.

Evropská komise

Rozsudek Tribunálu (šestého rozšířeného senátu) ze dne 10. září 2025

„Životní prostředí – Aarhuská úmluva – Zamítnutí žádosti o vnitřní přezkum – Článek 10 nařízení (ES) č. 1367/2006 – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139 – Činnosti v oblasti bioenergie – Lesní biomasa – Výroba základních organických chemických látek – Výroba plastů v primárních formách – Taxonomie – Požadavky na technická screeningová kritéria – Článek 19 nařízení (EU) 2020/852 – Významný přínos ke zmírňování změny klimatu – Článek 10 nařízení 2020/852 – Přechodné činnosti – Kvantitativní prahová hodnota – Přesvědčivé vědecké důkazy – Životní cyklus – Zásada předběžné opatrnosti – Zásada významně nepoškozovat environmentální cíle – Článek 17 nařízení 2020/852 – Oběhové hospodářství – Vodní a mořské zdroje – Znečištění“

1. *Životní prostředí – Aarhuská úmluva – Použití na unijní orgány – Možnost nevládních organizací požádat o vnitřní přezkum správních aktů v oblasti životního prostředí – Uvedení důvodů přezkumu – Nezbytnost uvést skutečnosti, které by mohly vznést pochybnosti ohledně opodstatněnosti dotčeného aktu*
(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1367/2006, čl. 10 odst. 1)

(viz body 27, 28)

2. *Životní prostředí – Aarhuská úmluva – Použití na unijní orgány – Možnost nevládních organizací požádat o vnitřní přezkum správních aktů v oblasti životního prostředí – Zamítnutí žádosti o vnitřní přezkum pro neopodstatněnost – Soudní přezkum – Meze – Zjevně nesprávné posouzení – Neexistence*
(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1367/2006, čl. 10, a nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2020/852, čl. 19 odst. 1)

(viz body 29–33, 87, 104–108, 122, 143–147, 151, 152)

3. *Sbližování právních předpisů – Rámec pro usnadnění udržitelných investic – Určení environmentálně udržitelné hospodářské činnosti – Technická screeningová kritéria – Stanovení Komisí – Vybázení různých použitelných požadavků ze strany Komise – Přípustnost*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2020/852, čl. 10 odst. 3 a 5, čl. 11 odst. 3 a 5 a čl. 19 odst. 1 písm. f)]

(viz body 52–57, 94)

4. *Sbližování právních předpisů – Rámec pro usnadnění udržitelných investic – Určení environmentálně udržitelné hospodářské činnosti – Technická screeningová kritéria – Stanovení Komisí – Zohlednění platných příslušných právních předpisů Unie – Přípustnost [Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/841 a 2020/852, čl. 10 odst. 1 písm. a) a čl. 19 odst. 1 písm. d); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/2001]*

(viz body 61–71, 95–100)

5. *Sbližování právních předpisů – Rámec pro usnadnění udržitelných investic – Určení environmentálně udržitelné hospodářské činnosti – Technická screeningová kritéria – Stanovení Komisí – Povinnost zohlednit životní cyklus výrobků nebo služeb – Dosah [Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2020/852, body 34, 40 a 47 odůvodnění a čl. 19 odst. 1 písm. g) a odst. 5; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87]*

(viz body 75–86, 139–142)

6. *Sbližování právních předpisů – Rámec pro usnadnění udržitelných investic – Technická screeningová kritéria – Určení environmentálně udržitelné hospodářské činnosti – Stanovení Komisí – Kritéria stanovená pro činnosti v oblasti bioenergie – Nezahrnutí kritéria týkajícího se zásady kaskádového využívání lesní biomasy – Nedostatek vědeckých důkazů – Využití postupného přístupu – Přípustnost (Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2020/852, čl. 19 odst. 1 a odst. 5; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/2001)*

(viz body 114–128)

7. *Sbližování právních předpisů – Rámec pro usnadnění udržitelných investic – Určení environmentálně udržitelné hospodářské činnosti – Technická screeningová kritéria – Stanovení Komisí – Kritéria stanovená pro výrobu základních organických chemických látek – Zohlednění navazujících hospodářských činností – Vyloučení [Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2020/852, čl. 3 písm. b), čl. 9 písm. c), čl. 10 odst. 3 písm. b), čl. 17 odst. 1 písm. c) body i) a ii), čl. 17 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. g); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60]*

(viz body 156–172)

8. *Sbližování právních předpisů – Rámec pro usnadnění udržitelných investic – Určení environmentálně udržitelné hospodářské činnosti – Technická screeningová kritéria – Stanovení Komisí – Kritéria stanovená pro výrobu základních organických chemických látek – Klasifikace jako přechodná činnost – Zjevně nesprávné posouzení – Neexistence*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1907/2006, č. 1272/2008 a 2020/852, čl. 9 písm. e), čl. 10 odst. 3 písm. b) a čl. 17 odst. 1 písm. e)]

(viz body 177–191)

9. *Sbližování právních předpisů – Rámec pro usnadnění udržitelných investic – Určení environmentálně udržitelné hospodářské činnosti – Technická screeningová kritéria – Stanovení Komisí – Kritéria stanovená pro výrobu plastů v primárních formách – Neexistence kvantitativní prahové hodnoty pro využívání obnovitelných materiálů – Přípustnost*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2020/852, čl. 19 odst. 1 písm. c) a k)]

(viz body 201–207)

10. *Sbližování právních předpisů – Rámec pro usnadnění udržitelných investic – Určení environmentálně udržitelné hospodářské činnosti – Technická screeningová kritéria – Stanovení Komisí – Kritéria stanovená pro výrobu plastů v primárních formách – Klasifikace jako přechodná činnost – Přípustnost – Nezahrnutí kritéria pro určení neexistence podstatné újmy způsobené hospodářskou činností, která má za cíl přechod na oběhové hospodářství – Nedostatek vědeckých důkazů – Zjevně nesprávné posouzení – Neexistence*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2020/852, čl. 9 písm. d), čl. 10 odst. 3 písm. b), čl. 17 odst. 1 písm. d) a čl. 19 odst. 1 písm. g) a k) a odst. 5]

(viz body 220–231)

Shrnutí

Tribunál potvrdil rozhodnutí Evropské komise zamítnout žádost o vnitřní přezkum nařízení Komise v přenesené pravomoci 2021/2139¹, kterým se doplňuje nařízení 2020/852 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic² (dále jen „nařízení o taxonomii“). Poprvé tak rozhodl o některých ustanoveních nařízení o taxonomii týkajících se hospodářských činností v oblasti bioenergie, výroby základních organických chemických látek a výroby plastů v primárních formách.

Nařízení o taxonomii zavádí jednotný klasifikační systém s cílem harmonizovat na úrovni EU kritéria pro určení toho, zda se daná hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná s ohledem na různé environmentální cíle, jako je zmírňování změny klimatu³.

¹ – Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139 ze dne 4. června 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852, pokud jde o stanovení technických screeningových kritérií pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu nebo k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů (Úř. věst. 2021, L 442, s. 1, dále jen „nařízení v přenesené pravomoci“).

² – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. 2020, L 198, s. 13).

³ – Články 9 a 10 nařízení o taxonomii.

V této souvislosti přijala Komise nařízení v přenesené pravomoci, kterým se doplňuje nařízení o taxonomii. Jsou v něm stanovena technická screeningová kritéria pro stanovení podmínek, za nichž lze mít za to, že některé hospodářské činnosti v oblasti bioenergie, výroby základních organických chemických látek a výroby plastů v primárních formách významně přispívají k cíli zmírňování změny klimatu a významně nepoškozují žádný z ostatních environmentálních cílů stanovených v témže nařízení.

ClientEarth, nezisková organizace založená podle belgického práva, jejímž cílem je zejména ochrana životního prostředí, předložila Komisi na základě Aarhuského nařízení⁴, žádost o vnitřní přezkum nařízení v přenesené pravomoci, které je podle jejího názoru v rozporu s nařízením o taxonomii.

Komise zamítla žádost o vnitřní přezkum rozhodnutím ze dne 6. července 2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které je předmětem předmětné žaloby.

Závěry Tribunálu

Tribunál zaprvé zkoumal žalobní důvod ClientEarth, podle kterého se Komise v podstatě dopustila nesprávných právních posouzení týkajících se požadavků na technická screeningová kritéria podle článku 19 nařízení o taxonomii.

Podle odst. 1 písm. f) tohoto ustanovení jsou technická screeningová kritéria založena na přesvědčivých vědeckých důkazech a na zásadě předběžné opatrnosti zakotvené v článku 191 SFEU.

V této souvislosti Tribunál zaprvé zamítl výtku vycházející z toho, že Komise vyložila pojem „přesvědčivé vědecké důkazy“ příliš restriktivně tak, že odpovídá „vědeckým důkazům, na jejichž základě lze dospět k určitému závěru“.

Tribunál nejprve uvedl, že ClientEarth nevysvětluje, v čem výklad Komise činí napadené rozhodnutí protiprávním, ani proč neodpovídá „nejlepším dostupným poznatkům“ nebo „nejaktuálnějším a nejspolehlivějším vědeckým poznatkům“.

Dále odmítl argument organizace ClientEarth, že Komise měla za to, že může ignorovat nejlepší a nejnovější vědecké důkazy z důvodu, že nařízení v přenesené pravomoci je pravidelně aktualizováno. Tento argument je totiž založen na nesprávném výkladu napadeného rozhodnutí, které pouze uvádí, že příliš striktní výklad požadavku zohlednění takových poznatků by zpochybnil cíle tohoto nařízení, a zejména by zbavil veškerého užitečného účinku její povinnost pravidelně přezkoumávat technická screeningová kritéria s ohledem na vědecký a technologický vývoj.

⁴ – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Unie (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1767 ze dne 6. října 2021 (Úř. věst. 2021, L 356, s. 1) (dále jen „Aarhuské nařízení“).

ClientEarth konečně neprokázala ani porušení zásady předběžné opatrnosti, jelikož nevysvětluje, v čem výklad čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii provedený v napadeném rozhodnutí tuto zásadu porušuje. V projednávaném případě se omezuje na tvrzení, že při neexistenci přesvědčivých vědeckých důkazů by Komisi bylo zabráněno klasifikovat danou činnost na základě uvedeného nařízení.

Zadruhé Tribunál odmítl tezi, že se Komise dopustila nesprávného výkladu čl. 19 odst. 1 nařízení o taxonomii, když měla za to, že je třeba vyvážit jednotlivé požadavky, které jsou v něm stanoveny. V tomto ohledu uvedl, že toto ustanovení stanoví soubor požadavků, jež se týkají jak obsahu technických screeningových kritérií, tak i formy, kterou musí mít. Tato technická screeningová kritéria musí navíc zohlednit několik faktorů, které sledují odlišné cíle, totiž zejména environmentální, vědecké, hospodářské a finanční cíle a cíle proveditelnosti. Při stanovování technických screeningových kritérií je tedy na Komisi, aby zohlednila všechny požadavky stanovené v čl. 19 odst. 1 nařízení o taxonomii a v případě potřeby mezi nimi nalézt vhodnou rovnováhu nebo praktickou shodu.

Zatřetí se Tribunál zabýval nesprávným právním posouzením, kterého se měla Komise dopustit tím, že vycházela pouze z platných unijních právních předpisů, zejména směrnice RED II⁵ a nařízení LULUCF⁶. Podle ClientEarth tyto legislativní akty, které Komise zohlednila při stanovení technických screeningových kritérií pro činnosti v oblasti bioenergie, plní jiné funkce než nařízení o taxonomii a jsou založeny na obsoletních vědeckých důkazech, které nejsou v souladu s požadavky čl. 19 odst. 1 tohoto nařízení.

Tribunál nejprve poznamenal, že v souladu s uvedeným nařízením musí Komise při stanovení technických screeningových kritérií zohlednit „všechny příslušné stávající právní předpisy Unie“, takže jí nelze vytýkat, že při stanovení technických screeningových kritérií zohlednila platné unijní právní předpisy.

Pokud jde konkrétně o údajnou obsolenci kritérií stanovených ve směrnici RED II a nařízení LULUCF, poznamenal Tribunál, že datum přijetí právních předpisů samo o sobě neprokazuje nesoulad s požadavky stanovenými nařízením o taxonomii. Kromě toho vzhledem k jejich předmětu nelze tuto směrnici a toto nařízení považovat za irelevantní pro účely stanovení technických screeningových kritérií pro činnosti v oblasti bioenergie. V tomto smyslu Tribunál dodal, že nařízení o taxonomii výslovně odkazuje na směrnici RED II a nepřímě na nařízení LULUCF a kritéria stanovená těmito dvěma akty jsou neoddělitelně spjata, pokud jde o biopaliva, biokapalina a paliva z biomasy vyrobená z lesní biomasy.

Začtvrté Tribunál rozhodl na rozdíl od toho, co tvrdí ClientEarth, že Komise neporušila povinnost zohlednit životní cyklus, stanovenou v čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii, pokud jde o činnosti související s výrobou základních organických chemických látek a výrobou plastů v primárních formách.

⁵ – Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. 2018, L 328, s. 82, dále jen „směrnice RED II“).

⁶ – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. 2018, L 156, s. 1, dále jen „nařízení LULUCF“).

V tomto ohledu poznamenal, že je pravda, že Komise v napadeném rozhodnutí tvrdila, že se univerzální začlenění úvah týkajících se životního cyklu do technických screeningových kritérií ukázalo jako obtížné z důvodu nedostatku použitelných a srovnatelných údajů. Pokud však jde o výrobu základních organických chemických látek, zohlednila zejména přímé emise skleníkových plynů, a pokud jde o výrobu plastů v primárních formách, byla technická screeningová kritéria založena na odborných stanoviscích a analýze životního cyklu.

Tribunál kromě toho zdůraznil, že čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii nevyžaduje stanovení technických screeningových kritérií týkajících se konkrétně životního cyklu ani neukládá povinnost provést analýzu životního cyklu ve všech dotčených případech. Naproti tomu je požadováno, aby Komise při přijímání technických screeningových kritérií zohlednila životní cyklus, zejména již existující analýzy uvedeného cyklu.

Zadruhé se Tribunál zabýval žalobním důvodem organizace ClientEarth vycházejícím ze zjevně nesprávných posouzení, pokud jde o činnosti v oblasti bioenergie.

Na jedné straně se žalobkyně dovolávala zjevně nesprávného posouzení spočívajícího v tom, že Komise dospěla k závěru, že spalování lesní biomasy významně přispívá ke zmírňování změny klimatu a významně nepoškozuje environmentální cíle. Konkrétně vytýkala Komisi, že se všemi surovinami lesního původu zacházela jednotně, aniž se řídila doporučeními skupiny technických odborníků pro udržitelné financování. V tomto ohledu Tribunál konstatoval, že žalobkyně neprokázala, že důvody uplatňované Komisí, aby se neřídila těmito doporučeními, byly stíženy zjevně nesprávným posouzením, které by mohlo zpochybnit jejich věrohodnost. Tribunál dodal, že na rozdíl od tvrzení organizace ClientEarth, dovezené dřevo bylo rovněž zohledněno pro účely stanovení technických screeningových kritérií pro hospodářské činnosti v oblasti bioenergie, s ohledem na čl. 29 odst. 6 a 7 směrnice RED II.

Dále podle žalobkyně měla Komise nesprávně za to, že neexistuje dostatek vědeckých důkazů k prokázání technických screeningových kritérií týkajících se zásady významně nepoškozovat cíl přechodu na oběhové hospodářství, pokud jde o využívání lesní biomasy při činnostech v oblasti bioenergie, aby byla zohledněna zásada kaskádového využívání lesní biomasy.

V tomto ohledu Tribunál poznamenal, že Komise v napadeném rozhodnutí tvrdila, že tato zásada je mimořádně složitá a pro vymezení vhodných kritérií k zajištění řádného uplatňování této zásady jsou podstatné dostatečné vědecké důkazy. V této souvislosti se domnívala, že mohla použít postupný přístup, v souladu s čl. 19 odst. 5 nařízení o taxonomii. Komise měla zejména za to, že směrnice RED II již subjektům ukládala ustanovení o hierarchii způsobů nakládání s odpady a oběhovém hospodářství a návrh směrnice, kterou se mění směrnice RED II, stanoví, že členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby se energie z biomasy vyráběla způsobem, který zohledňuje hierarchii způsobů nakládání s odpady a zásadu kaskádového využívání.

Žalobkyně však nepředložila konkrétní argumenty, které by mohly vyvrátit závěr Komise o nedostatečnosti vědeckých důkazů, a neprokázala, že analýza, která vedla k přijetí výše uvedeného přístupu po etapách, je stížena zjevně nesprávným posouzením.

Zatřetí se Tribunál zabýval žalobním důvodem vycházejícím ze zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o výrobu základních organických chemických látek, kterou Komise nesprávně klasifikovala jako přechodnou činnost ve smyslu čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii⁷.

⁷ – Přechodné činnosti jsou ty, pro něž neexistuje žádná technologicky a ekonomicky dostupná nízkouhlíková alternativa, ale podporují přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství, a to za předpokladu, že jsou splněna některá kritéria.

V tomto rámci ClientEarth zejména tvrdila, že Komise nezohlednila dopad životního cyklu výrobků. Tribunál přitom připomněl, že Komise nebyla povinna stanovit technická screeningová kritéria týkající se konkrétně životního cyklu ani provést analýzu životního cyklu ve všech dotčených případech.

Žalobkyně mimoto tvrdila, že se Komise tím, že klasifikovala činnost výroby základních organických chemických látek jako přechodnou činnost, jelikož je určena výlučně pro použití, která jsou pro společnost základní, dopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o kritéria pro uplatnění zásady významně nepoškozovat cíl prevence a omezování znečištění.

Tribunál nicméně uvedl, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že klasifikaci jako přechodnou činnost lze přijmout pouze tehdy, pokud výroba základních organických chemických látek probíhá procesem s nižší uhlíkovou náročností. Tato klasifikace se navíc nevztahuje na výrobu základních organických chemických látek, jelikož se jedná o výrobu látek, které mohou být klasifikovány podle nařízení pro určitá rizika a kategorie rizika, „ledaže by bylo prokázáno, že jejich použití je pro společnost zásadní“. V důsledku toho žalobkyně nemohla Komisi vytýkat, že neuvedla dostatečné poznatky o následném použití nebezpečných látek a o jejich použití, která jsou pro společnost zásadní.

Tribunál dodal, že na rozdíl od tvrzení organizace ClientEarth jsou v tomto ohledu relevantní nařízení⁸ a CLP⁹, na která odkazuje napadené rozhodnutí. Z právních požadavků v oblasti chemické bezpečnosti stanovených zejména v uvedených nařízeních totiž vyplývá, že následná použití základních organických chemických látek jsou regulována a výrobci těchto výrobků, jakož i další účastníci dodavatelského řetězce podléhají řadě povinností v oblasti zejména registrace, informací a sdílení údajů.

Konečně začtvrté Tribunál analyzoval žalobní důvod organizace ClientEarth týkající se činnosti výroby plastů v primárních formách.

Podle žalobkyně Komise měla stanovit kvantitativní kritérium, které by stanovilo minimální podíl obnovitelných surovin nutný k tomu, aby tato výroba mohla být klasifikována jako činnost významně přispívající ke zmírňování změny klimatu. Tribunál nicméně konstatoval, že Komise v nařízení v přenesené pravomoci stanovila kvalitativní kritérium, které zavazuje k používání obnovitelných surovin v neurčeném množství, a kvantitativní kritérium, které vyžaduje, aby emise skleníkových plynů nepřekračovaly stanovené prahové hodnoty. Tato volba je však v souladu s článkem 19 nařízení o taxonomii, který nestanoví povinnost zahrnutí kvantitativních kritérií nebo prahových hodnot do technických screeningových kritérií ve všech situacích.

Stejně tak nelze Komisi vytýkat, že v napadeném rozhodnutí zmínila budoucí revize technických screeningových kritérií. Podle čl. 19 odst. 5 prvního a posledního pododstavce nařízení o taxonomii je totiž taková revize povinná alespoň jednou za tři roky pro činnosti klasifikované jako přechodné, k nimž patří výroba plastů v primárních formách.

⁸ – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1).

⁹ – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnice 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 353, s. 1).

ClientEarth kromě toho Komisi vytýkala, že nestanovila technická screeningová kritéria pro určení, zda činnost výroby plastů v primárních formách významně poškozuje cíl přechodu na oběhové hospodářství. Kromě toho se v tomto ohledu neřídila doporučením skupiny technických odborníků pro udržitelné financování.

V tomto ohledu Tribunál nejprve konstatoval, že doporučení skupiny technických odborníků Komisi nezavazují. Kromě toho podle čl. 19 odst. 1 písm. g) a k) nařízení o taxonomii musí technická screeningová kritéria zohledňovat životní cyklus dotčené činnosti, ale musí být rovněž snadno použitelná a ověřitelná. Komise měla v napadeném rozhodnutí za to, že univerzální začlenění prvků životního cyklu do technických screeningových kritérií je obtížné z důvodu nedostatku použitelných a srovnatelných údajů a množství použití plastů z biologického materiálu. Tribunál přitom nemůže nahradit Komisi v jejím posouzení funkčnosti nebo dostatečnosti vědeckých a komplexních důkazů za účelem určení, zda bylo možné stanovit takové technické screeningové kritérium.

Vzhledem k tomu, že Tribunál odmítl všechny argumenty organizace ClientEarth, zamítl žalobu v plném rozsahu.